

IZREDZĒTIE

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 10., 11. nodaļa.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad nu es jautāju: vai Dievs savu tautu ir atstūmis? Nu, protams, ne! Jo arī es esmu israēlietis, Ābrahāma pēcnācējs, no Benjāmīna cilts.” (Rom. 11:1)

Šīs nedēļas tēma aptver Rom. 10. un 11. nodaļu, īpaši pievēršoties 11. nodaļai. Ir svarīgi lasīt abas nodaļas kopā, lai turpinātu sekot Pāvila domu gaitai.

Šīs abas nodaļas ir bijušas un paliek daudzu diskusiju centrālais jautājums. Tomēr viens jautājums no tā visa kļūst skaidrs: Dieva mīlestība pret cilvēci un Viņa lielās ilgas redzēt cilvēci glābtu. Nevienam netiek atmests, lai saņemtu glābšanu. Rom. 10. nodaļa ļoti skaidri pasaka, ka “nav atšķirības starp jūdu un grieķi” (Rom. 10:12) – visi ir grēcinieki un visiem ir vajadzīga Dieva žēlastība, kas pasaulē dota caur Jēzu Kristu. Šī žēlastība nāk pie visiem – nevis pēc tautības, ne arī pēc dzimšanas apstākļiem un ne pēc likuma darbiem, bet tikai ticībā Jēzum, kas ir nomiris kā Vietnieks par grēciniekiem, par visiem un visur. Lomas var mainīties, bet glābšanas pamata plāns nemainās.

Pāvils turpina šo tēmu 11. nodaļā. Kā iepriekš teikts, ir svarīgi šeit saprast, ka tad, kad Pāvils runā par izredzētību un aicināšanu, runa nav par glābšanu. Jautājums ir par lomu Dieva plānā, lai aizsniegtu pasauli. Nevienam nav atmests, lai iegūtu glābšanu. Tas tā nekad nav bijis. Tā vietā pēc krusta notikumiem un pēc pagānu iepazīstināšanas ar evaņģēliju, īpaši caur Pāvilu, agrīnā ticīgo kustība – gan jūdu, gan pagānu – apvilka pasaules evaņģelizācijas apmetni.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. decembrī.

Kristus un likums

Izlasi Rom. 10:1-4. Paturot prātā visu, kas ir noticis pirms tam, kāda vēsts šeit ir izteikta? Kā mēs šodien varam būt briesmās, cenzdamies "celt paši savu taisnību"? _____

_____

Burta kalpība var ieņemt daudzas formas, dažas no tām ir viltīgākas nekā citas. Burta kalpības slazdā iekrīt tie, kas skatās uz sevi, uz saviem labajiem darbiem, uz savu uzturu, uz to, cik stingri viņi ievēro sabatu, uz visām sliktajām lietām, ko viņi nedara, vai uz labajām lietām, ko viņi ir sasnieguši – pat ar vislabākajiem nodomiem. Katru mirkli mūsu dzīvē priekšplānā ir jābūt Dieva svētumam salīdzinājumā ar mūsu grēcīgumu. Tas ir visdrošākais veids, kā pasargāt sevi no tāda veida domāšanas, kas vada cilvēkus meklēt "savu taisnību", kas ir pretēja Kristus taisnībai.

Rom. 10:4 ir svarīgs pants, kas izsaka visas Pāvila vēsts romiešiem būtību. Vispirms mums ir jāzina konteksts. Daudzi jūdi centās "celt paši savu taisnību" un meklēt "taisnību, kas nāk no bauslības" (Rom. 10:5). Bet līdz ar Mesijas nākšanu tika atklāts patiesais taisnības ceļš. Taisnība tiek piedāvāta visiem, kas nostiprina savu ticību Kristū. Viņš bija tas, uz ko norādīja senā ceremoniālā sistēma.

Pat ja kāds šeit likuma definīcijā iekļauj desmit baušļus, tas nenozīmē, ka desmit baušļi ir atcelti. Morāles likums norāda uz mūsu grēkiem, mūsu kļūdām, mūsu nepilnībām un tādējādi vada mūs pie mūsu vajadzības pēc Glābēja, mūsu vajadzības pēc piedošanas, mūsu vajadzības pēc taisnošanas – ko var atrast tikai Jēzū. Šajā ziņā Kristus ir likuma "gals", jo likums vada mūs pie Viņa un Viņa taisnības. Vārds "gals" grieķu valodā šeit ir "telos", ko var tulkot arī kā "mērķis" vai "nolūks". Kristus ir likuma galējais nolūks; likumam ir jāvada mūs pie Jēzus.

Saskatīt šajā pantā mācību, ka desmit baušļi – jeb īpaši ceturtais bauslis (ko šie cilvēki patiesībā domā) – ir atcelti, nozīmē izdarīt secinājumu, kas ir lielā mērā pretējs tam, ko māca Pāvils un Jaunā Derība.

Vai esi kādreiz lepojies ar to, cik esi labs, īpaši salīdzinājumā ar citiem? Varbūt tu esi "labāks", bet nu un? Salīdzini sevi ar Kristu un tad padomā, cik labs tu patiesībā esi. _____

_____

Žēlastībā izredzēts

Izlasi Rom. 11:1-7. Kādu vispārējo mācību šie panti skaidri un nepārprotami noliedz? _____

Pirmajā atbildes daļā uz jautājumu "Vai Dievs savu tautu ir atstūmis?" Pāvils norāda uz atlikumu, žēlastībā izredzētu, kā pierādījumu, ka Dievs nav atstūmis Savus ļaudis. Glābšana ir atvērta visiem, kas to pieņem, gan jūdām, gan pagānam.

Jāatceras, ka tie, kas vispirms pievērsās kristietībai, visi bija jūdi, piemēram, grupa, kas atgriezās Vasarsvētku dienā. Bija vajadzīga īpaša atklāsme un brīnums, lai pārliecinātu Pēteri, ka pagāniem ir līdzvērtīga piekļuve Kristus žēlastībai (Ap.d. 10, salīdzini Ap.d. 15:7-9) un ka evaņģēlijs ir jāaiznes arī viņiem.

Izlasi Rom. 11:7-10. Vai Pāvils pasaka, ka Dievs ar nolūku padarīja aklus uz glābšanu daļu no Israēla tautas, kas atmeta Jēzu? Kas nepareizs ir šajā idejā?

Rom. 11:8-10 Pāvils citē no Vecās Derības, ko jūdi uzskatīja par autoritatīvu. Panti, ko Pāvils citē, attēlo Dievu kā tādu, kas dod Israēlam miega garu, neļaujot viņiem redzēt un dzirdēt. Vai Dievs padara aklas cilvēku acis, lai neļautu viņiem redzēt gaismu, kas viņus vestu pie glābšanas? Nekad! Šie panti ir jāsaprot mūsu Rom. 9. nodaļas skaidrojuma gaismā. Pāvils nerunā par individuālu glābšanu, jo Dievs neatmet nevienu grupu kopumā, lai saņemtu glābšanu. Jautājums šeit, kā tas ir bijis līdz šim, ir par lomu, ko šie cilvēki ieņēma Viņa darbā.

Kas nepareizs ir domā, ka Dievs atmet visu grupu kopumā, neļaujot iegūt glābšanu? Kāpēc tas ir pretējs visai evaņģēlija mācībai, kas savā būtībā parāda, ka Kristus ir nomiris, lai glābtu visus cilvēkus? Kā, piemēram, jūdu gadījumā, šī doma ir vadījusi pie traģiskiem rezultātiem? _____

Dabisks atzars

Izlasi Rom. 11:11-15. Kādu lielu cerību Pāvils atklāj šajos pantos? _____

Šajos pantos mēs atrodam divus paralēlus izteicienus: (1) "viņu [israēliešu] pilnums" (Rom. 11:12) un (2) "viņu [israēliešu] pieņemšana" (Rom. 11:15). Pāvils redzēja, ka pazemošana un atstumšana ir tikai īslaicīga un tai sekos pilnums un pieņemšana. Šī ir Pāvila otrā atbilde uz jautājumu, kas uzdots šīs nodaļas sākumā: "Vai Dievs savu tautu ir atstūmis?" Tas, kas liekas kā atstumšana, ir tikai īslaicīga situācija.

Izlasi Rom. 11:16-24. Ko Pāvils mums šeit pasaka? _____

Pāvils pielīdzina uzticīgo atlikumu Israēlā cēlam olīvkokam, kuram ir nolauzti daži zari (neticīgie) – ilustrācija, ko viņš izmanto, lai pierādītu, ka "Dievs nav atmetis savus ļaudis" (Rom. 11:2). Saknes un stumbrs vēl joprojām ir dzīvs.

Šajā kokā ticīgie pagāni ir uzpotēti. Bet viņi gūst enerģiju un dzīvību no saknēm un stumbra, kas aino ticīgo Israēlu.

Tas, kas notika ar tiem, ko Jēzus atmeta, varēja notikt arī ar ticīgajiem pagāniem. Bībele nemāca mācību "vienreiz glābts, uz visiem laikiem glābts". Tieši tāpat, kā glābšana ir brīvi pieejama, to var arī brīvi atnest. Lai gan mums ir jābūt uzmanīgiem, domājot, ka vienmēr, kad mēs křītam, esam atkrituši no glābšanas, vai arī ka mēs neesam glābti, ja neesam pilnīgi, mums ir jāizvairās arī no otra grāvja – no domas, ka, ja vien Dieva žēlastība mūs aplāj, nekas, ko mēs darām un izvēlamies, nevar mums atņemt nodrošināto glābšanu. Beigās tikai tie, kas "neatlaidīgi paliek Viņa laipnībā" (Rom. 11:22), būs glābti.

Neviens ticīgais nevar lielīties ar savu labestību vai justies pārāks par saviem līdzcilvēkiem. Mēs glābšanu sev nenopelnījām, tā bija dāvana. Krusta priekšā, Dieva svētuma standarta priekšā, mēs visi esam vienlīdzīgi: grēciniekiem ir nepieciešama dievišķā žēlastība, grēciniekiem ir nepieciešams svētums, kas var piederēt mums tikai žēlastībā. Mums pašiem nav nekā, ar ko lielīties; mēs varam lielīties tikai par Jēzu un to, ko Viņš ir izdarījis mūsu labā, nākot šajā pasaulē cilvēka miesā, ciešot mūsu ciešanas, mirstot par mūsu grēkiem, piedāvājot mums paraugu tam, kā mums vajadzētu dzīvot un apsot mums spēku dzīvot šādu dzīvi. Visā tajā mēs esam pilnībā atkarīgi no Viņa, jo bez Viņa mums nebūtu nekādas cerības pāri tam, ko piedāvā šī pasaule.

Viss Israēls būs glābts

Izlasi Rom. 11:25-27. Kādus lielus notikumus Pāvils šeit paredz? _____

_____

Kristieši jau gadsimtiem ilgi ir diskutējuši un debatējuši par Rom. 11:25-27. Dažas domas tomēr ir skaidras. Iesākumam viss saturs šeit ir tas, ka Dievs mēģina aizsniegt jūdu tautu. Tas, ko Pāvils saka, nāk kā atbilde uz jautājumu, kas uzdots nodaļas sākumā: "Vai Dievs savu tautu ir atstūmis?" Viņa atbilde, protams, ir nē, un viņa skaidrojums ir, ka 1) aklums (grieķu val. "porosis", "cietums") ir tikai "daļējs" un (2) tas ir tikai uz laiku, "kad visas tautas (pagānu pilnums – NKJV) būs nākušas pie Dieva".

Ko nozīmē "pagānu pilnums"? Daudzi šajā frāzē saskata veidu, kā izteikt evaņģēlija uzdevuma piepildīšanos, kurā visa pasaule dzird evaņģēliju. "Pagānu pilnums" ir ienācis, kad evaņģēlijs ir pasludināts visām tautām. Israēla ticība, atklājusies Kristū, ir kļuvusi universāla. Evaņģēlijs ir pasludināts visai pasaulei. Jēzus nākšana ir tuvu. Šajā brīdī arī daudzi jūdi sāk nākt pie Jēzus.

Vēl viens grūts jautājums ir, ko nozīmē "viss Israēls būs glābts" (Rom. 11:26). To nevajadzētu izskaidrot tā, ka katrs jūds beigu laikā ar kādu dievišķu dekrētu būs glābts. Raksti nevienā vietā nemāca universālumu, ne attiecībā uz visu cilvēci, ne arī uz kādu īpašu grupu. Pāvils cerēja glābt "dažus no viņiem" (Rom. 11:14). Daži pieņēma Mesiju, citi viņu atmēta, kā tas ir ar visām ļaužu grupām.

Komentējot Rom. 11. nodaļu, Elena Vaita runā par laiku "evaņģēlija pasludināšanas noslēgumā", kad "daudzi jūdi [...] ticībā pieņems Kristu kā savu Glābēju". ("Apustuļu darbi", 381. lpp.)

"Mūsu pasaulē ir jātiek padarītam varenam darbam. Kungs ir paziņojis, ka pagāni tiks sapulcināti, un ne tikai pagāni, bet arī jūdi. Starp jūdiem ir daudzi, kas atgriezīsies, un caur ko mēs redzēsim Dieva glābšanu atspīdam kā degošu lampu. Jūdi ir visur, un viņiem ir jāaiznes tagadējās patiesības gaisma. Starp viņiem ir daudzi, kas nāks pie gaismas un kas ar brīnišķīgu spēku pasludinās Dieva likuma nemainīgumu." ("Evaņģelizācija", 578. lpp.)

Atvēli laiku, lai pārdomātu kristīgās ticības jūdu saknes. Kā rūpīga jūdu reliģijas izpēte var palīdzēt tev labāk saprast tavu kristīgo ticību? _____

_____

_____

_____

Grēcinieku glābšana

Pāvila mīlestība uz savu tautu ir skaidri redzama Rom. 11:25-27. Cik smagi viņam droši vien bija tas, ka viņa tautieši cīnījās pret viņu un pret evaņģēlija patiesību. Un tomēr visā tajā viņš vēl joprojām ticēja, ka daudzi redzēs Jēzu kā Mesiju.

Izlasi Rom. 11:28-36. Kā Pāvils parāda Dieva mīlestību ne tikai pret jūdiem, bet pret visu cilvēci? Kā viņš šeit izsaka pārsteidzošo un noslēpumaino Dieva žēlastības spēku? _____

Lai gan ir atklāta atšķirība starp jūdiem un pagāniem, viens jautājums, pateicoties Rom. 11:28-36, ir skaidrs: pār grēciniekiem izlējusies Dieva žēlastība un mīlestība. Pat vēl pirms pasaules radīšanas Dieva plāns bija glābt cilvēci un izmantot cilvēkus, pat tautas, kā instrumentus Savās rokās, lai piepildītu Savu dievišķo gribu.

Rūpīgi un ar lūgšanām izlasi Rom. 11:31. Kādu svarīgu domu mums vajadzētu paņemt no šī panta par mūsu liecību, ne tikai jūdiem, bet visiem cilvēkiem, ar ko mēs nonākam saskarē? _____

Nav šaubu – ja kristīgā draudze cauri gadsimtiem būtu labāk izturējusies pret jūdiem, daudz vairāk cilvēku būtu varējuši nākt pie Mesijas. Lielā atkrišana pirmajos gadsimtos pēc Kristus un ārkārtējā kristietības paganizācija – tai skaitā septītās dienas sabata atmešana un aizstāšana ar svētdienu – noteikti nepadarīja to vieglāku jūdām, kurš varbūt tika vilkts pie Jēzus.

Cik tāpēc svarīgi, ka visi kristieši, saprotot žēlastību, kas viņiem ir dota Jēzū, parāda šo žēlastību citiem. Mēs nevaram būt kristieši, ja to nedarām (sk. Mat. 18:23-35).

Vai ir kāds, kam tev vajadzētu parādīt žēlastību, kas varbūt to nav pelnījis? Kāpēc neparādīt šim cilvēkam šo žēlastību, lai arī cik grūti to būtu izdarīt? Vai tas nav tas, ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā "Apustuļu darbi" nodaļas "Sinedrija priekšā", 77.–79. lpp., "No vajātāja līdz māceklim", 112.–114. lpp., "Rakstīts no Romas", 474., 475. lpp.; grāmatā "Evaņģelizācija" nodaļu "Katoļu aizsniegšana", 573.–577. lpp.; grāmatā "Izmeklētas vēstis", 1. sēj., "Ko sludināt un ko nesludināt", 155., 156. lpp.

"Neskatoties uz Israēla kā tautas neveiksmi, starp viņiem palika uzticīgais atlikums, kam vajadzēja tikt glābtam. Glābēja nākšanas laikā bija uzticīgi vīri un sievas, kas bija ar prieku pieņēmuši Jāņa Kristītāja vēsti un caur to tika vadīti no jauna pētīt pravietojumus par Mesiju. Kad tika nodibināta pirmā kristīgā draudze, tā sastāvēja no šiem uzticīgajiem jūdiem, kas atzina Jēzu no Nācaretes kā to, pēc kura nākšanas viņi bija ilgojušies." (Elena Vaita "Apustuļu darbi", 376., 377. lpp.)

"Starp jūdiem ir daži, kas, līdzīgi Saulam no Tarsas, ir spēcīgi Rakstos, un viņi ar brīnīšķīgu spēku pasludinās Dieva likuma nemainīgumu. [...] Viņa kalpiem strādājot ticībā to labā, kas jau sen ir bijuši atstumti un nicināti, tiks atklāta Viņa glābšana." (Turpat, 381. lpp.)

"Noslēdzošajā evaņģēlija pasludināšanā, kad īpašs darbs ir jāpaveic to cilvēku labā, kas līdz šim ir bijuši atstāti novārtā, Dievs sagaida, ka Viņa vēstnieki parādīs īpašu interesi par jūdu tautu, ko viņi atradīs visās zemes daļās. Kā Vecās Derības raksti ir sajaukti ar Jauno Derību, izskaidrojot Jehovas mūžīgo nodomu, tas daudziem jūdiem būs kā jaunradīšanas rīta blāzma, kā dvēseles augšāmcelšanās. Redzot evaņģēlija Kristu attēlotu Vecās Derības Rakstos un saprotot, cik skaidri Jaunā Derība paskaidro Veco, tiks pamodinātas viņu snaudošās spējas un viņi atzīs Kristu kā pasaules Glābēju. Daudzi ticībā uzņems Kristu kā savu Glābēju." (Turpat, 381. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Dieva likumam un īpaši sabbatam nonākot uzmanības centrā pēdējās dienās, vai nav saprātīgi domāt, ka jūdiem (daudzi no viņiem tikpat nopietni izturas pret desmit baušļiem kā adventisti) būs sava loma, palīdzot paskaidrot dažus jautājumus pasaules priekšā? Galu galā, kad runa ir par sabata ievērošanu, adventisti salīdzinājumā ar jūdiem ir jaunpienācēji. Pārrunājiet.

2. Kāpēc adventistu draudzei vajadzētu būt visveiksmīgākajai, aizsniedzot jūdus? Ko tu vai tava vietējā draudze var darīt, mēģinot aizsniegt jūdus jūsu apkārtnē?

3. Ko mēs varam mācīties no daudzu kļūdām senajā Israēlā? Kā mēs varam izvairīties no tādām pašām kļūdām mūsdienās?